

at komme til Klarhed herom, det vil have praktisk Betydning, lige saa vel som det at vide, hvorledes det stiller sig i de forskellige Fiskebænde, hvor der kan være Tale om Indplantning. Det vilde derfor være meget ønskeligt, om den højtærede Vandbrugsminister, som har vist denne Sag saa megen Interesse, ogsaa vil tage sig af det her nævnte Spørgsmaal, og gennem biologisk Station lade foretage de fornødne yderligere Forsøg og Underjøgelse. Jeg ved vel, at det mulig kunde være Tale om at overlade Sagen til de lokale Fiskeriforeninger, men den Vej tror jeg ikke er heldig. Man vil opnaa ganske anderledes sikre og paalidelige Erfaringer, naar den biologiske Station, som har virket med saa stor Dygtighed og saa megen Interesse i Limfjorden, kunde faa Ledelsen af Sagen i sin Haand. Der er jo intet i Vejen for, at Fiskeriforeningerne med Glæde ville arbejde Haand i Haand med Stationen, men det er sikkert nødvendigt for at komme til paalidelige Resultater, at Sagen lægges i biologisk Stations Haand. Hvad enten man nu gaar den ene eller den anden Vej, vil det være nødvendigt, naar slige Forsøg iværksættes, at der udstedes Forbud imod, at Fisken lige straks fanges, efter at den er indplantet, for at den kan opnaa en saadan Størrelse, som er mest fordelagtig. Og det vil i den Anledning være nødvendigt at forhøje Mindstemaalet for den Størrelse, under hvilken Rødspætten ikke maa fanges, ligesom jeg tænker mig, at der vil blive Spørgsmaal om at gaa til et midlertidigt Forbud imod, at fremmede Fiskere indfinde sig og deltage i dette Rødspættefiskeri, thi man vil ellers ikke komme til rigtig paalidelige Resultater, idet de fremmede Fiskere meget ofte ville rejse bort med deres Fangst, uden at man faar noget at vide om, hvor stor den har været. Der er saa meget mere Grund til at anstille yderligere Forsøg med Indplantning af smaa Rødspætter i Limfjorden, som det maasse vil kunne faa Betydning i større Forhold. Forstanderen for biologisk Station siger saaledes i sin Beretning: „Det maa betragtes som meget rimeligt, at man ved en lignende Udplantning af Angelen i vore større Bænde f. Eks. i Kattegat, kan opnaa meget.“ Og senere: „At Kattegat i Henseende til Rødspættefiskeri kan drives omtrent som en stor Fiske dam, hvori der aarlig opfiskes næsten alt værdifuldt, maa jeg anse for særdeles rimeligt“. Det er altsaa et Anliggende, der vil kunne faa Betydning langt ud over Limfjorden, men selv for Limfjorden alene drejer det sig om ikke ubetydelige Værdier, idet Fiskeriet der allerede nu giver et Udbytte af omtrent 300,000

Kr. aarlig, der ved de Foranstaltninger, jeg nævner, vil kunne forøges meget betydeligt.

Mourier-Petersen: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg fatte mig i al Korthed og ikke komme ind paa Detailler, men der er dog et Par Punkter, som jeg ønsker at berøre. Jeg kan ganske lutte mig til, hvad den ærede første Læser, det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts (Breinholt-Bandborg) udtalte med Hensyn til de laaede Bænde. Jeg nærer ogsaa megen Betænkning ved, at Bestemmelsen i den tidligere Lovs § 31 ikke indeholdes i denne Lov, at den altsaa skal hæves. Vi havde denne Lov for her for mange Aar siden, nemlig 1873, og da var det netop en Bestemmelse, der blev lagt megen Vægt paa i Landstinget, som den Gang underkastede denne Lov en meget indgaaende Behandling, og da navnlig Bestemmelsen om de laaede Bænde. Man stattede sig til den Fiskerikommissionens Betænkning, som forelaa i 1873, et meget dygtigt Arbejde, hvori det netop er fremhævet, at det var af stor Betydning, at man frede disse Indfæringer fra Havet og først og fremmest Limfjorden, medens der dog ogsaa blev nævnt flere andre Fjorde, f. Eks. Randers og Mariager. Det blev ogsaa anset for at være af Bigtighed for Fiskeriet i Kattegattet, at disse Fjorde blev frede, idet man paastod, at Fisken fortrinsvis yngede disse Steder, at Forholdene i Bunden vare af den Bestaaffenhed, at Fisken fortrinsvis yngede der. Denne Formening eller Paastand har man imidlertid nu forladt, og man mener, at det ikke holder Stil, at Fisken holder sig i disse Fjorde for at yngle, og derfor har man forladt hele denne Teori, som man i Betænkningen har kaldt „Formerelsesteorien“. Man har derimod ment, at den sikreste Vej for at bevare Fiskeriet og fremme det, var at hindre, at Fisken blev fanget i en for tidlig Alder, inden den havde naaet en passende Modenhed og Udvikling. Det er, som man kan kalde det, „Vækstteorien“. De to Teorier staa altsaa lige over for hinanden, og hvilken af dem, der er den rigtige, tør jeg ikke afgøre, men saa meget er vist, at jeg tror, det fortjener en meget nøje Overvejelse, inden man gaar til et saa vigtigt Strid at ophæve denne Bestemmelse, som man en Gang satte megen Pris paa her i Landstinget, og som ogsaa er optaget i den gældende Lov af 5te April 1888, og som Regeringen i sit nuværende Forslag ikke har forladt. Og jeg vil for mit Vedkommende reservere mig min Stilling dertil. Det er jo muligt, at man under Sagens Gang kan faa nærmere Klarhed over dette Punkt, men